

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200012
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200012.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: F. P. N., bytom N. XXX, L., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, v konaní o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline, č. k. 25Sd/2/2013-77 zo dňa 15. mája 2013, o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o ustanovenie súdneho znalca za účelom vypracovania súdnoznaleckého posudku na výpočet starobného a invalidného dôchodku, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 25Sd/2/2013-77 zo dňa 15. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline zamietol žiadosť navrhovateľa o ustanovenie súdneho znalca za účelom vypracovania súdnoznaleckého posudku na výpočet starobného a invalidného dôchodku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že konanie o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa tretej hlavy piatej časti OSP je konaním nesporovým a dokazovanie v ňom súd nevykonáva. Ak preskúmaním rozhodnutia príde súd k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, rozhodnutie správneho orgánu zruší a vec mu vráti na doplnenie dokazovania. Navyše konanie sa vedie len za účelom preskúmania rozhodnutia odporkyne o starobnom dôchodku a nie o invalidnom dôchodku. Výpočet starobného dôchodku je plne v kompetencii Sociálnej poisťovne.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, nakoľko podľa jeho názoru sa krajský súd dopustil odborných pochybení. Protiprávne postupovala aj odporkyňa. Krajský súd pokračuje v náklonnosti k odporkyni. Navrhovateľ ďalej v odvolaní odcitoval ustanovenia § 127 a 128 OSP a uviedol, že krajský súd tieto ustanovenia nevykonával a ani sa ich nepridržiaval. Nesúhlasí ani s vyjadrením

krajského súdu, že predmetné konanie sa vedie za účelom preskúmania rozhodnutia odporkyne o starobnom dôchodku, nie za účelom preskúmania rozhodnutia o invalidnom dôchodku. Odporkyňa mala povinnosť priznať mu invalidný dôchodok, vydať rozhodnutie o starobnom dôchodku, prepočítať, ktorý je vyšší a až potom začať vyplácať v plnej sume tú dávku, ktorá je vyššia. Navrhovateľ žiadal zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu, zrušiť rozhodnutie Sociálnej poisťovne, uložiť jej vykonať výpočet za celé obdobie poistenia podľa Osobného listu dôchodkového poistenia a na základe vypočítaného výsledku priznať invalidný dôchodok od 30. decembra 2011, pričom vypočítaná výška invalidného dôchodku nebude krátená podľa čl. 33 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru a vypočítaná výška invalidného dôchodku nebude krátená z dôvodu ukončenia zmluvy s DSS dňa 20. decembra 2012. Ďalej žiadal o prekvalifikovanie súčasne platného starobného dôchodku na invalidný dôchodok súdnym znalcom, ktorý bude určený súdom z dôvodu, že invalidný dôchodok je vyšší ako odporkyňou vypočítaný starobný dôchodok.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa tak, že podľa jej názoru krajský súd rozhodol o žiadosti navrhovateľa o ustanovenie súdneho znalca v súlade s platnou legislatívou, keď túto zamietol. Trvala na tom, že dôchodkové nároky navrhovateľa boli posúdené správne a v súlade s platnými právnymi predpismi o sociálnom poistení. Navrhovala preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ v tomto konaní podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne zo 16. novembra 2012, ktorým mu bol priznaný starobný dôchodok. Žiadal, aby krajský súd rozhodol, že zruší rozhodnutie odporkyne v časti priznania termínu, výške starobného dôchodku a jeho krátenia, vec jej vráti na ďalšie konanie s úlohou vydať rozhodnutie v ktorom mu vráti odvody za obdobie 1967 až 1970 a obdobie 2007 až 2010, ktoré jej nepatria, zruší rozhodnutie Sociálnej poisťovne z 27. decembra 2012, vykoná výpočet za celé obdobie poistenia podľa ODLZ a na základe vypočítaného výsledku prizná invalidný dôchodok od 30. decembra 2011, vypočítaná výška invalidného dôchodku nebude krátená podľa čl. 33 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru, vypočítaná výška invalidného dôchodku nebude krátená z dôvodu ukončenia zmluvy s DSS a prekvalifikuje starobný dôchodok na invalidný dôchodok z dôvodu, že invalidný dôchodok je vyšší ako odporkyňou vypočítaný starobný dôchodok.

Žiadosťou zo dňa 09. mája 2013 navrhovateľ požiadal o ustanovenie súdneho znalca za účelom vypracovania súdnoznaleckého posudku pre výpočet starobného a invalidného dôchodku, pretože odporkyňa má problém podľa súčasnej platnej legislatívy správne vypočítať starobný a invalidný dôchodok. Krajský súd túto žiadosť napadnutým uznesením zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vecne správne a v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie. Treba pripomenúť, že súd nemá povinnosť ustanoviť znalca, ak to účastník konania navrhne, v prípade kedy to nepovažuje za potrebné, najmä nie v prípade, ak o priznaní dávky rozhoduje Sociálna poisťovňa ako zákonom na to určený orgán verejnej správy, ktorej výšku ustáli postupom v zmysle dispozícií vyplývajúcich z relevantných ustanovení príslušnej právnej úpravy a preto o nej neprislúcha rozhodovať znalcovi. Súd ustanoví znalca vtedy, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ktoré správny orgán nemá, čo zrejme nie je daný prípad, keď táto povinnosť (rozhodovať, a teda i vypočítať príslušnú dávku) vyplýva odporkyni priamo zo zákona (§ 172, § 179 a nasl. zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení). Žiadosti navrhovateľa preto nebolo možné vyhovieť.

K námietkam týkajúcim sa veci samej, t. j. výšky starobného dôchodku sa odvolací súd nevyjadroval, z dôvodu, že napadnutým uznesením súd prvého stupňa o tejto otázke ešte nerozhodol.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 OSP a § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, lebo v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.